GODZIENNA

Nr 150. ROK 1832. ŚRODA 6 Czerwca.

Pismo to wychodzi codzień oprócz świąt uroczystych, niezawodnie o godz: 4. po połudn: w drukarni ST. GIESZKOWSKIEGO.

PRENUMERATA:
Kwartalna........złp. 12.
Miesięczna....... ,, 5.
Ner pojedynczy...gr: 10.
Za donie: od wiér: g. 15.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzien odzina	Barometr na O℧ 0.	Therm:	Higro-metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 2. 208	† 13.0	† 4 0	Połud. wschodni słaby	Pogoda z Chmurami	
5 12	,, 2. 124	21.0	4.0	,, ,,	Chmury	
3	,, 2. 177	17.4	6.0	Żaden	Pochmurno	Grzmot, deszcz.
9	,, 2. 222	† 13.6	† 3 0	,, ,,	Pogoda z Chmurami	

Częsć Urzędowa.

KRAKÓW.

WYDZIAŁ DOCHODÓW PUBLICZNYCH I SKARBU W SENACIE RZĄDZĄCYM,

Rozporządzeniem Senatu z d. 24 maja r. b. N. 2261 wydaném upoważniony, do publiczney podaje wiadomości, iż w dniu 20 b. m. i r. o godz. 10 z rana odbywać się będzie w biórze Wydziału dochodów publicznych licytacya na wypuszczenie w wieczystą dzierżawę dwóch folwarków w wsi Rakowicach w raz z propinacyą tamże. W folwarku górny zwanym znayduje się ornego gruntu w raz z ogrodami morgów chełmińskich 96 pręcików 4641, łąk morgow takichże 17 pręcików 5169. Zaś w dolnym gruntu ornego morgów 47 pręcików 260, łąk i pastwisk morgów 23 pręcików 24,381. wkupne do tey realności ustanawia się w summie złp. 6230 gr. 25 i od tey licytacya zacznie się; zaś kanon roczny do kassy główney kwartalnemi ratami z góry wpływać mający wynosi summę złp. 2227 gr. 13. Każden licytować chcący złoży na vadium 10tą część w kupnego to jest: złp. 624, samo zaś w kupne w trzech kwartalnych ratach, zaczynając od dnia zatwierdzenia przez Senat aktu licytacyi i zawiadomienia o tem pluslicytanta zapłaconem bydź będzie winno. Ponieważ w folwarkach tych grunta nie są obsiauemi i dla wieczystego dzierżawcy pozostają tylko użytki z łąk, ogrodów fruktowych, paszy bydła i propinacyi, przeto za rok bieżący 18$\frac{3}{3}\frac{2}{3}$ zapłaci wieczysty dzierżawca do skarbu kwotę złp. 980 względem czego oddzielny z nim kontrakt spisanym zostanie, a obowiązek płacenia kanonu rocznie z d. 1 czerwca 1833 r. początek swóy weźmie. Inne warunki tey wieczystey dzierżawy w biórze wydziału dochodów publicznych znaydują się wolne do przeyrzenia. — Kraków dnia 4 czerwca 1832 r.

Bartl.

(1raz) *Gadomski* Sek. Wyd.

Prawnie zajęte ruchomości, jako to: fortepiano, szafa, naczynia miedziane, żelazne, i różne sprzęty domowe dnia ósmego czerwca r. b. o godzinie 10 z rana w Sukiennicach miasta Krakowa przez publiczną licytacyą sprzedane będą.— *Dziarkowski* K. S.

LOTERYA KRAJOWA.

W 506 ciągnieniu dnia 6. Czerwca 1832. rrku, w przytomności osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały numera następujące:

74. — 36. — 46. — 42. — 13.

Przyszłe 507 ciągnienie przypada dnia 13. Czerwca 1832 roku.

Ceny zbożа w 4rech gatónkach sprzedawane na targowicy w Kleparzu.

Dnia 4 i 5 Czerwca 1832. r.	1.		2.		3.		4.	
	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr
Korzec Pszenicy..	19	—	17	—	16	15	14	—
— Żyta.........	13	15	13	—	12	15	11	—
— Jęczmien:.	11	—	10	—	9	15	8	—
— Owsa........	8	—	7	24	7	15	7	—
— Grochu.....	12	—	9	15	9	—	8	15
— Jagieł.......	24	—	22	—	21	—	—	—
— Rzepaku...	—	—	—	—	—	—	—	—

Część Nieurzędowa.

FRANCYA

Paryż 25 Maja.

Xiąże Talleyrand otrzymał pozwolenie wrócenia na pewny czas do Francyi w chwili kiedy ministerium Greya doznało klęski. Postanowił więc pozostać w Londynie póty, póki nowe ministerium angielskie nie będzie ostatecznie urządzoném. Teraz codzień spodziewać się można wyjazdu jego z Londynu. Wróci zaś tylko dla interessów familiynych, a potém uda się znowu do mieysca swego urzędowania. Zdaje się, iż monarcha wstrzymuje się z mianowaniem prezesa rady, aż do przybycia jego.

Journal des Debats donosi, iż przyjmuje składkę na wystawienie pomnika P. Perrier. Dziennik ten pisze; »Gdy Francya utraciła jenerała Foy, uposażyła dzieci jego, jemu zaś wystawiła pomnik na dowód wdzięczności narodu. Przyjaciel jenerała Foy, ten sam, który resztę życia swego, nadwątlonego w usłudze swobód publicznych, poświęcił na obronę tychże swobód przeciw anarchii, jest godnym tegoż zaszczytu. Francya winna mu wystawić grób obok grobu przyjaciela jego jenerała Foy. Myśl ta znaydzie zapewne dobre przyjęcie; sprawiedliwość i honor będą udziałem przynaymniey zwłok tego męża, który żył tylko dla kraju swego, a talentami swemi i charakterem był jego ozdobą! Z wielu mieysc otrzymaliśmy już listy z wezwaniem, abyśmy zbierali składkę na pomnik narodowy zmarłemu Panu Perier. Pospieszamy zadosyć uczynić temu wezwaniu.»

— Z Algieru donoszą pod dniem 4 b. m. »Stosunki nasze z krajowcami są ciągle dobre; arabowie odprowadzają zbiegów woyskowych z legii cudzoziemskiey, których jak się zdaje pobudza do ucieczki pdofficer zbiegły do beja Konstantyny. Szeik z Tarbat stoczył krwawą bitwę z bejem Konstantyny, w którey został pobity, stracił 10 poległych, wiele koni i mułów. Połączone z imieniem Tarbat pokolenie Ben Madi, liczące 3,000 jeźdźców na dobrych koniach, przysłało deputacyą do naczelnika jenerała Savary. Jazda nasza pozyska wkrótce dobre konie; ludność europeyska w osadzie ciągle wzrasta, i składa się teraz z 3706; w miesiącu kwietniu przybyło ich 206.« —

Listy z Oran pod d. 26 kwietnia wyrażają: »Tuteysi officerowie głównego sztabu, zaymują się pracami topograficznemi; ciągle mają przy sobie oddział wynoszący blisko 1,000 żołnierzy. Dotychczas arabowie nienapastowali tego oddziału; lecz przy pojednaniu się dwóch stronnictw jednegoż pokolenia, Marabout (kapłan), który pojednanie to uczynił, żądał aby nowe przymierze krwią chrześcijańską było zatwierdzone. 400 jeźdźców i 50 piechoty z tego pokolenia, uderzyło niedawno na jeden z naszych oddziałów, który ze stratą 4ch poległych i 11 ranionych ludzi cofnął się do miasta. Wycieczka tuteyszey załogi rozpędziła arabów, którzy mieli 10 poległych i 16 ranionych; w liczbie ostatnich jest naczelnik pokolenia i kilka znakomitszych osób. Jenerał Trobriant przedsiewziął nazajutrz rozpoznanie o 5 mil od twierdzy; nie spotkał żadnego araba, lecz znalazł dobrze uprawne pola, paszące się trzody i konie. Nic nienaruszono. Trzech hiszpanów, żołnierzy z legii cudzoziemskiey, zbiegło do pokolenia Dongarsów Mustafy Agi. Przyjął ich Mustafa bardzo dobrze i przysłał tu dwóch renegatów hiszpańskich, zbiegłych z galer i posiadających zupełne jego zaufanie, aby innych hiszpanów z wspomnioney legii namawiali do zbiegostwa. Uwiadomiony o tém jenerał Boyer, kazał ich aresztować, i póty zatrzyma, póki nie będzie miał wydanych zbiegów. Rozpoznawanie i prace topograficzne odbywają się teraz raz na tydzień pod zasłoną 1,000 ludzi. Elhamery kazał d. 17 i 18 b. m. konie swoje i swóy konwóy jazdy marokańskiey przeprowadzić do Hudsza w granicach marokańskich; sam zaś znayduje się jeszcze między Maskara i Tremescen w granicach Algieru. Pokolenie Garobatów po potyczce d. 17 b. m. cofnęło się do Sieg, o 12 mil od Oranu.»

W jedney z naypołudnieyszych części tuteyszey stolicy popełniono wczoray okropną zbrodnię. Pan Desgranges, były rektor uniwersy-

ętu, mieszkający przy ulicy *Montmartre*, został zamordowany wraz z żoną i 30stoletnim synem. Niewyśledzono jeszcze zbrodniarzy; uwięziono jednak służącego, którego Pan Desgranges niedawno odprawił.

Hrabia Argout zupełnie wyzdrowiał, i w tych dniach obeymuje znowu swoje urzędowanie. Również i hrabia Sebastiani ma się lepiey; wątpią jednak, aby mógł na powrót objąć kierunek swego ministerstwa.

BELGIA.

BRUXELLA 17 Maja.

Niektóre dzienniki tuteysze donoszą, iż przybyły tu wczoray goniec angielski przywiozł nowy 61wszy protokół konferencyi, z wezwaniem Hollendrów, aby z cytadelli antwerpskiey ustąpili. Tuteyszy *Kuryer* wątpi o tey wiadomości; nie zdaje się bowiem podobnem do prawdy, aby w niepewnym stanie ministeryum angielskiego odprawiło się zgromadzenie konferencyi.

Jenerał *Duvivier* ogłosił dywizyi swojey, iż król obeymie naczelne dowództwo woyska. Dziennik *Belge* zawiera list z Mechliny pod d. 15 b. m. który między innemi wyraża: — »Od czasu przybycia jenerała Duvivier do drugiey dywizyi, panuje wielka czynność we wszystkich korpusach zostających pod jego dowództwem. Wczoray wydano rozkaz woysku stojącemu w Mechlinii i okolicach, aby się przysposobiło do pochodu na granicę.»

ROSSYA.

PETERSBURG 21 Maja.

Przez reskrypta Cesarskie, mianowani kawalerami orderów: dnia 1 b. m. za gorliwość w pełnieniu obowiązków i wielekrotnie dowiedzione przywiązanie do tronu, S. Anny I. klassy z koroną, Kamieniecki rzymsko-katolicki biskup Borgiasz Mackiewicz; tegoż orderu I. klassy, rzymsko-katoliccy biskupi: miński, Maciey Lipski, i łucki, Michał Piwnicki; d. 6 b. m. za trudy podjęte w czasie pełnienia obowiązków jeneralnego sekretarza byłego tymczasowego rządu królestwa Polskiego, radca sekretarz stanu Józef Tymowski; d. 9 b. m., królewsko-pruski jenerał major Rummel, i d. 13 b. m. augustowski biskup Choromański; — dnia 10 b. m. S. Włodzimierza II. klassy, za czynność i trudy podjęte w czasie sprawowania obowiązków mińskiego tymczasowego gubernatora, jenerał major orszaku J. C. Mości hr. Strogonow I.

Ukazy Cesarskie do rządzącego Senatu.— Dnia 22 kwietnia r. b. zniesiony zostaje zakaz przedawania ziemi Baszkirom, wydany dnia 2 listopada 1818 r., i wszystkie ziemie teraz w ich posiadaniu będące, mają pozostać na zawsze ich własnością. — Dnia 5 b. m. członkami rady ministerstwa spraw zagranicznych mianowani: radcy tayni, senatorowie Diwow i Poletyka, radca tayny Judin i rzeczywisty radca stanu Fonton. Departamentem gospodarczym i rachunkowości w temże ministerstwie, do czasu mianowania dyrektora, zarządzać ma dyrektor departamentu stosunków wewnętrznych, radca tayny Polenow, który ma też mieć zwierzchnictwo nad wtórem głównem archiwum ministerstwa, pierwsze zaś ma zostawać pod zarządem rzeczywistego radcy stanu Łaskarewa. — Dnia 7 b. m. jenerał major orszaku J. C. Mości hr. Strogonow otrzymuje uwolnienie od urzędu mińskiego tymczasowego gubernatora wojennego, zarząd zaś mieyscowy, do dalszego rozrządzenia, polecony zostaje tamecznemu gubernatorowi na ogólnych zasadach.— Dnia 8 b. m. były prezydent izby kryminalney Wołyńskiey, radca honorowy hr. Bierzyński podniesiony do stopnia assessora kollegialnego.— Dnia 11 b. m. pełniący obowiązki ober-sekretarza 2go oddziału 5go departamentu rządzącego Senatu, assessor kollegialny Karcow, otrzymuje od nich uwolnienie i mianowany jest rządcą kancellaryi wojennego gubernatora kijowskiego i jenerał-gubernatora Podola i Wołynia, z pensyą etatową i zachowaniem dodatkowey pensyi 1800 rubli rocznie. — Dnia 13 b. m. dyrektor kancellaryi ministra woyny, rzeczywisty radca stanu Wacenko, na własną prośbę otrzymuje uwolnienie z rangą radcy taynego, zupełną pensyą i zachowaniem obowiązku członka rady ministra woyny. — Na zasadach nowego urządzenia ministerstwa woyny, zostają mianowani: rzeczywisty radca stanu Briskorn, dyrektorem kancellaryi tegoż ministerstwa; zostający dla szczególnych poleceń przy ministrze woyny, radca wojenny Posen, starszym urzędnikiem wojenno-podróżney kancellaryi J. C. Mości; radca zaś departamentu audytoryatu 5tey klassy Jowiec, naczelnikiem wydziału sądowego kancellaryi tegoż ministerstwa.

Sprostowanie. — W przesłaném do wydawcy *Tygodnika Petersburgskiego* tłumaczeniu mowy ministra spraw wewnętrznych do deputacyi królestwa Polskiego, wkradło się błędne wyrażenie. W rossyiskim oryginale raz *sudba*, wzięty jest w znaczeniu *przyszłości*, nie zaś *losu.* Przeto zamiast: *Los przywróci mu te dobra*, w kolumnie 2, wierszu 3 od dołu, czytać należy: *Przyszłość powróci im* i t. d. (Poprawa urzędowa z T. Pol.)

TURCYA.

Stambul 28 Kwietnia.

Monitor Ottomański pisze: — »Mehmet Ali basza, wielkorządca Egiptu, niesłuchał zaleceń wysokiey Porty; nie poznał, jak dogodnemi dla własnego jego interessu były rady, któremi go oświecić usiłowano. Główny cel Jego Sułtańskiey Mości, w odbywanych układach, to jest, ochronienie poddanych swoich i utrzymanie pokoju we wszystkich częściach państwa, nie został pojęty przez tego dumnego człowieka, który w tem inne pobudki upatrywał. Posyłając synowi swemu, Ibrahimowi baszy, posiłki w woysku i potrzebach wojennych, chce łudzić mieszkańców Egiptu i napastowanych krajów, rozgłaszając, iż wyprawa przeciw St. Jean d'Acre zgadza się z wolą wysokiey Porty; iż prosił ją o przyłączenie prowincyi Seida, Syryi i Trypolis do wielkorządzwa jego, i spodziewa się pomyślney odpowiedzi. Wśród tych zwodniczych twierdzeń, rozpoczął Mehmed Ali swoje wtargnienie do Syryi; poczytał za rzecz naylepszą łudzić opiniją publiczną; lecz łudzenie to nie mogło trwać długo, i upadło przed czynami. Żądania Mehmed Alego, nie mogą bydź i nigdy nie zostaną przyjęte. Oświadczyła mu to Porta kategorycznie w ostatniey odpowiedzi swojey, i zapowiedziała, iż jeżeli trwać będzie przy swoim uporze, ściągnie na siebie niezwłoczną karę. Dnia 17 kwietnia wyjechał Hussein basza z Skutari.»

Rozmaitości.

Niektóre uwagi nad życiem zmarłego Prezesa Ministrów Francyi Pana Kaź. Perrier.

Ostatnie dwa lata życia tego znakomitego męża, silne niewzruszone usadowienie się na ważném stanowisku, przewaga jego rozumu, zwycięzki tryumf w codziennych walkach z zapaśnikami różnych stronnictw, należą do dzisieyszey, a więc do zbyt świeżey historyi; wyliczać ich zatém i przypominać nie ma potrzeby. Lecz bardzo naturalném jest pytanie, jakie były dawnieysze stosunki życia człowieka, który jednym skokiem z kantoru negocyanta do rady ministrów wchodzi, na jey czele niepospolite talenta rozwija, i wszędzie jak biegły administrator, zaszczytnie i niepospolicie się odznacza? — Nieprzyjemne wypadki w Grenobli tém mocniey wzruszyły, jak wiadomo, już i tak skołatany chorobą umysł prezesa rady ministrów, że w tém mieyscu w roku 1777 pierwszy raz uyrzał światło życia. Jego oyciec Pan Klaudyusz Perrier, był członkiem ciała prawodawczego i jednym z dyrektorów banku francuzkiego. Lubo wychowanie zmarłego prezesa przypadło w czasie, kiedy burze rewolucyjne wstrząsły Francyą i jey naukowe instytuta, jednak wypadki te nie miały żadnego wpływu na szczęśliwe kształcenie jego umysłu. Aż do roku 1816 idąc drogą powołania swego, był naczelnikiem wielkiego domu handlowego. Później wystąpił jako polityczny pisarz, a prace jego były wszędzie z upodobaniem przyjęte. Szczęśliwe pomysły, które bardzo wcześnie rozwinął, zjednały mu wybór znaczną większością głosów na deputowanego departamentu Sekwany. W Izbie deputowanych zaymując mieysce na stronie lewey, zawsze w sposobie naychlubnnieyszym odznaczając się wymową, a nadewszystko silną dyalektyką, szczególniey zwrócił na siebie uwagę przy projekcie do budżetu na rok 1818, opierając się żądanemu przyzwoleniu summ na woysko, a szczególniey na utrzymywanie półków szwaycarskich. Gdy mówcy przypomniano zasługi tych półków w rozmaitych czasach, a zwłaszcza w pamiętnym dniu 10 sierpnia Francyi wyrządzone, rzekł: — »A czyliż w smutném położeniu Francyi, nie idzie ten za popędem szlachetnych wspomnień, kto nietylko jey interes, ale nawet miłość własną oszczędzać się stara? Pisma przez Pana Perier wydane, mają tytuł: *Reflexions sur le projet d'emprunt* 1817. — *Dernières reflexions sur l'emprunt des seize millions* 1817, i *Observations sur l'emprunt des 23 millions.* — Kamil Perier, brat prezesa, był w roku 1811 prefektem departamentu Corrèze (*), drugi zaś brat Alexander, był w roku 1816 wybrany na deputowanego departamentu Loiry.

(*) Teraz mianowany został parem Francyi. (P. R.)